

Danmark har en lovgivning, der er baseret på viden og ikke på tro.

På den baggrund har jeg en kort bemærkning om 24-års-reglen: I Det Radikale Venstre er vi ikke af den opfattelse, at 24-års-reglen virker med hensyn til tvangsægteskaber, først og fremmest fordi unge, der bliver tvangsgift, sandsynligvis vælger den samme løsning som andre, der bliver gift, inden de er 24 eller 28 år og ikke kan få familiesammenføring i Danmark, nemlig at flytte til Malmø eller et andet EU-land, hvor de så kan optage deres familieliv.

Når det så er sagt, er det vigtigt at huske på, at det her ikke er en debat om 24-års-reglen og den udledning af lovgivningen, vi har i dag. Den har forslagsstillerne forskellige holdninger til. Det her er fornuftige initiativer at iværksætte med henblik på at forebygge tvangsægteskaber og løse nogle af de helt konkrete problemer, vi står med. Det her er en buket af forslag, hvor vi går målrettet til værks med henblik på at hjælpe nogle af de unge mennesker, der kan gå hen og blive udsat for et tvangsægteskab eller eventuelt allerede lever i et.

Kl. 16.50

Vi ønsker, at der skal være en paragraf i straffeloven, først og fremmest på grund af signalværdien. Det, at vi eksplicit skriver i straffeloven, at det altså i Danmark er ulovligt at tvangs gifte unge mennesker bort, har selvfølgelig en kraftig signalværdi. Det har Folketinget også tidligere anerkendt, som den socialdemokratiske ordfører var inde på, når vi taler omskæring af små piger. Nu er der også en eksplicit paragraf i straffeloven, hvor der står, at det er forbudt. Selvfølgelig har det en virkning. Der bliver en debat i samfundet om det, og det bliver klart for de familier, der kan finde på at praktisere tvangsægteskab, at sådan noget tolererer vi ikke i Danmark. Der er nul tolerance, når det drejer sig om tvangsægteskab.

Derfor er det så vigtigt med den her eksplicitte paragraf, ligesom det selvfølgelig er vigtigt, at der køres retssager. Jeg lover, at bare en enkelt eller to retssager på det her område ville gøre underværker, fordi det igen blev klart, at det her vil vi ikke være med til. Det er et moderne samfund, hvor kvinderne har rettigheder, hvor kønne er ligestillet, og derfor finder vi os ikke i, hvis der er forældre, onkler og tanter, der finder på, at en ung skal giftes med en bestemt. Samfundet går ind og beskytter den enkelte, går ind og beskytter den enkeltes frihedsrettigheder, ja, menneskerettigheder, kunne man sige.

Ud over det går det her forslag på, at vi skal hjælpe de unge, ikke bare tvinge dem til at rejse til udlandet, men tværtimod hjælpe dem. De unge, som eventuelt bliver udsat for et tvangsægteskab, skal selvfølgelig have hjælp, hvis de bliver sendt hjem på ferie i Pakistan, Tyrkiet, eller hvor et tvangsægteskab nu måtte forekomme. De skal vide, at de selvfølgelig kan henvende sig til den danske ambassade og dér få hjælp, fordi de er borgere i vores Danmark, og at vi hjælper dem.

Uanset hvor i verden de er, er de borgere i Danmark, og derfor har de ret til den danske stats beskyttelse. Lige nu har vi bare ikke den nødvendige kompetence på ambassaderne og heller ikke de nødvendige ressourcer. Derfor foreslår vi, at vi gør det samme, som man f.eks. har gjort fra svensk side, nemlig opbygger en task force på de relevante ambassader, der kan hjælpe de unge.

Vi foreslår også, at der ved rigspolitiet oprettes en task force. Igen har vi ideen fra Sverige, som har arbejdet meget mere målrettet med den her problematik, end vi nogen sinde har gjort i Danmark. Vi er nødt til at være sikre på, at der i politiet er mennesker, der virkelig har viden om det her område, som er klar over, hvad det er for kulturelle mønstre, man er oppe imod.

Så vi har brug for uddannelse, vi har brug for ressourcer, vi har brug for, at der simpelt hen er nogle, der ikke tager sig af andet end den her problematik. F.eks. skal det være sådan, at en ung, der er bange for at blive tvangsgiftet bort, når han eller hun kommer hjem på ferie i forældrenes hjemland, trygt kan henvende sig til politiet og få udleveret et hemmeligt telefonnummer, som vedkommende altid kan ringe til dag og nat og få kontakt til en dansk politibetjent, så han eller for den sags skyld hun kan hjælpe den unge, uanset hvor den unge er i verden.

Vi mener også, at det er nødvendigt med nogle forskningsmæssige tiltag. Vi ved for lidt. Der bliver lovgivet uden viden, på baggrund af næsten ingen viden, alle anerkender det. Der bliver lovgivet med udgangspunkt i tro og myter. Det er ikke et moderne samfund værdigt. Vi skal have mere viden, vi skal have mere forskning.

Så er der selvfølgelig brug for flere sociale tiltag. Vi har brug for, at alle større kommuner, der kan have de her problemer, gør det samme, som man har gjort i København og gjort meget dygtigt i København. Vi har igen brug for mennesker, som er i stand til at sætte sig ind i de kulturelle mønstre, og som kan hjælpe de familier, der har problemer.